

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կէս տարեկան 6 ռուբ.
Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցէն. Тифлисъ, Редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլէֆօն № 253.

ՄՇԱԿ

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի եւ տօն օրերէն).

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լեզուով.

Յայտարարութիւնները համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ.
Տէլէֆօն № 253.

ԲԱՅՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐԿԱՅ 1901 ԹԻԱԿԱՆԻ

ՄՇԱԿ

(29-ՐԴ ՏԱՐԻ)

ԻՐԱՎԱՆԵՐՆԵՐ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱՅԱՆ ԼՐԱԳԻՐ

«ՄՇԱԿԸ» ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է ՆՈՅՆ ՊՐՕԳՐԱՄՈՎ ԵՒ ՆՈՅՆ ՈՒՂՂՈՒԹԵԱՄԲ

Ա մեն օր բացի տօն օրերէն յաջորդող օրերէն.

ԲԱՅՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. «Մ» չափի տարեկան գինը 10 ռուբլի է, տասն եւ մէկ եւ տասն
ամսականը՝ 9 ռ., ինն եւ ութ ամսականը՝ 8 ռ., եօթ ամսականը՝ 7 ռ., վեց ամսականը՝ 6 ռ., հինգ
ամսականը՝ 5 ռ., չորս ամսականը՝ 4 ռ., երեք ամսականը՝ 3 ռ., երկու ամսականը՝ 2 ռ. եւ մի
ամսականը՝ 1 ռուբլի:

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԱՆ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. Ա մ երկու րատնոցները պէտք է
վճարեն տարեկան 7 ռուբլի. եւ օր ա յի րատնոցները՝ 30 ֆրանկ. Պ ա ր ս կ ա տ ա ն ի
րատնոցները 10 ռուբլի:

«ՄՇԱԿԻՆ» գրվել կարելի է ԽՐԲԱԳՐԱՏԱՆԸ (Բաղարմալա եւ Բարօնակալա փողոցների
անկիւնը):

Կայսրութեան ուրիշ քաղաքներից «ՄՇԱԿԻՆ» գրվելու համար, եւ առհասարակ նամակ-
ներ եւ ծրարներ ուղարկելիս, պէտք է գիտնել հետեւեալ հասցէով. ТИФЛИСЪ, Редакция
«МШАКЪ», իսկ արտասահմանից՝ TIFLIS, Rédaction du journal arménien «MSCHAK».

Յայտարարութիւնները ընդունվում են բոլոր լեզուներով:

Ա Պ Ա Ռ Ի Կ Բ Ա Յ Վ Ա Ն Ո Ր Դ Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ի Ն Զ Է Ը Ն Դ Ո Ւ Ն Վ Ո Ւ Մ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Կաղանկեղ պոթեան սկիզբը.—ՆԵՐԿԱՅ ՏԵ-
ՍՈՒԹԻՒՆ. Մամուլ. Նամակ Խմբագրութեան.
Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱԳԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.—
Նամակ Ֆրանսիայից. Արտաքին լուրեր.—
ԽԱՆԻ ԼՈՒՐԵՐ.—ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ.—ՅԱՅՏԱ-
ՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Ազատ
ժամը.

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԵԱՆ ՍԿԻԶԲԸ

Անցեալ տարի, երբ Անդրկովկասի եւ
Փոքր-Ասիայի զանազան անկիւններում
տեղի ունեցան երկրաշարժի ուժեղին ցըն-
ցումներ եւ երբ նոյն իսկ մասնագէտ ան-
ձինք անկարող եղան որոշ կարծիքներ յայ-
տնել այդ ցնցումների բնաւորութեան մա-
սին, պարզվեց, որ երկրաշարժի ուսում-
նասիրութեան գործը մեր երկրում զրտն-
վում է անմիջապէս եւ շատ անկատար վի-
ճակի մէջ: Բանից դուրս եկաւ, որ մենք

շատ քիչ տեղեկութիւններ ունենք մեր
երկրաշարժի մասին, չը նայելով այն հան-
գամանքին, որ մեր երկիրը գտնվում է
երկրաշարժների աւելի յաճախ կրկնվող
զօնիում:

Այժմ գիտաւորութիւն կայ երկրաշարժ-
ների ուսումնասիրութեան համար բանալ
մի շարք կայարաններ մեր երկրում: Թիֆ-
լիսի օրեկուսութեան գիտարանում
անցեալ տարեկանից զբաղւած է մի նոր գոր-
ծիք, այն է Բերար-Պաշկի-Էլերտի հօրի-
զօնական ձօնանկը, որ շատ զիւրազգաց
է դէպի երկրի օրօրումները եւ նշանակում
է երկրաշարժի ամենաթեթեւ արտայայ-
տութիւնները: Թիֆլիսը համարվում է
երկրաշարժական գիտութիւնների հա-
մար առաջնակարգ կայարան, որին հաւասար
են Տաշկենտի եւ Իրկուտսկի կայարան-
ները:

Բացի այդ առաջնակարգ կայարանից կը
բացվեն երկրորդական կայարաններ Ա-

ւած սառն ընդունելութիւնը, չէ համարձակ-
վում մանկական առաջին ճիշդ խանգարել
չընկալողների սեւ արամադութիւնը, այս
ընդհանուր սուգը:

Կենդանի յիշում եմ, ինչպէս մի հայր, իննե-
րորդ աղջկայ մկրտութեան օրը, ասում էր.

—Հէնց որ կինը էգ երեխայ ծնեց, պէտք է
իսկոյն, օրտեղից որ է, մի հազար ռուբլի ճա-
րել, չարաբաստիկ աղջկայ անունով բանկ զը-
նել եւ, տուն վերադառնալով, մի լաւ զեօ-
թական տալ ծննդիանին իբրեւ խրատ...

Ինչո՞ւ այսպէս էր 20—30 տարի առաջ: Որ-
տեղից այս տխուր երեւոյթի ծագումը:

Գիտաւոր չէ բացատրել պատճառը:
Տղայ-երեխան,—այսպէս էին դատում մեր
պապերն ու հայրերը—կը մեծանայ, ուսում
կառնէ, որ եւ է արհեստ կը սովորէ եւ մի
աշխատանքի ձեռնարկելով՝ ծնողներին նեցուկ
—օգնական կը կանգնէ:

Մինչդեռ աղջիկը—օ, աղջկայ ցաւը մեծ է
ու շատ—մի զարգուբայլ է հօրն ու մօրը
զինին: Նրան պէտք է կերակրել, հագցնել ա-
մեն օր, ամեն տարի, մինչեւ կը դալ 15—16
տարեկան հասակը. յետոյ դնրձեալ ահագին
ծախսերով, շատ անգամ եւ օժիտով մարդու
տալ ու ազատվել:

Ազատվել մի ծանր, մի աւելորդ բեռից:
Տղան հօրն ու մօրն է պատկանում: Աղջիկը
«ամանաթ» է: Աղջիկը օտարին է:

Բարեբաղդաբար՝ փոխկեցին ժամանակները,
փոխվեցին եւ բարքերը:

խաբարաբուրմ Բազում, Բաթումում, Ե-
րևանում, Գերբնումում եւ Վլադիկապկա-
զում: Այդ կայարանների համար, որոնք
համարվում են իբրեւ երկրաշարժի կենտ-
րոններին աւելի մօտիկ տեղեր, ձեռք
կը բերվեն աւելի ծանր ձօնանկներ, այն
է Գրաբովից-Օմօրի սիստեմի: Իսկ ինչ վե-
րաբերում է միւս տեղերին, նրանց համար
մշակվում է գիտութիւններ կատարելու
աւելի հասարակ եւ հեշտ ծրագիր էժան
եւ պարզ ձեւով շինված գործիքների միջո-
ցով: Այդպիսի գործիք պատրաստելու նե-
ղութիւնը իր վրա է վերցրել պրոֆէսոր
Լեվիկիյ: Նա յոյս ունի այնպիսի գործիք
տալ մարդկանց ձեռքը, որ նրանք կարող
լինեն նոյն իսկ առանց մեծ փորձառու-
թեան կատարել անհրաժեշտ գիտութիւ-
նութիւնը իրանց կեցած տեղերում:

Այդպիսի հետազոտութիւնների եւ գիտ-
ութիւնների անհրաժեշտութեան մասին
մենք առիթ ենք ունեցել խօսելու: Այժմ
նորից ցանկութիւն ենք յայտնում, որ
գործը շուտով ստանայ լուրջ կազմակեր-
պութիւն եւ իր իրադրութեան համար
գտնէ հմուտ եւ գործունեալ ղեկավարող-
ներ:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

Մի համառոտ տեսութեան մէջ («Вѣстникъ
Европы») ամսագիրը, իրան միայն յատուկ րա-
բերաճութեամբ եւ լուսամտութեամբ, պատ-
կերացնում է այն առաջադիմական շարժումը,
որ գործեց անցեալ դարում հասարակական
կեանքը Ռուսաստանի մէջ: Եւ իբրեւ, որքան
փոփոխութիւն: Մենք տեսնում ենք XIX դա-
րի սկզբի Ռուսաստանը, ուր չեն նկատվում
գործող հասարակութեան անհրաժեշտ տար-
րերը: Նկատվում էին միայն երկու դաժակա-
րեղ—ծառայող պաշտօնեաները եւ կալուածա-
տէրերը. չը կան հասարակական ինքնուրոյն,
անկախ պաշտօններ, գրականութեան, գիտու-
թեան նուիրված մարդիկ պաշտօնեաներ եւ,
պետական ծառայութեան մէջ գտնվողները:
Ֆրանսիական արշաւանքը դէպի Ռուսաստան
եւ ուսման արշաւանքը դէպի Ֆրանսիա
(1812—1815 թ.) պատուում են չինականու-

Աղջիկ—մարդու վիճակը օրէցօր բարեւոք-
վում է: Հասարակութեան աչքում նա բարձ-
րանում է՝ թէպէտեւ քայլ առ քայլ: Ծնողների
համար նրանք այլ եւս ծանր, անտանելի
բեռը չեն:

Ծնորդի ուսման եւ բարի կրթութեան աղ-
ջիկը այսօր կարողանում է ասպարէզ դուրս
գալ եւ իր անձնական ազնիւ աշխատանքով ոչ
միայն ապահովել իր համար անկախ դիրք եւ
ապագայ բարեկեցութիւն, այլ եւ օգնել, միտ-
քաբել իր ծնողներին նրանց ծերութեան հա-
սակում:

Սակայն սրտի ցաւով կասեմք, ամենքին չէ
վիճակված՝ ինչպէս հարկաւոր է՝ կրթվել,
դաստիարակվել, ուսում առնել եւ, հետեւա-
պէս, մասնաւոր աշխատանքի պտուղներով ապ-
րել ու ապրեցնել:

Սահմանափակ կրթութիւն ստացողների, հա-
զիւ—գրագէտ կամ բոլորովին անգրագէտների
թիւը դեռ մեծ է, շատ մեծ:

Սրանք ինչ անեն:

Պարտաւ նստել տանը:

Ամենեւէն եւ ինչ իրաւունքով:

Իւրաքանչիւր մարդ՝ տղամարդ է, թէ կին,
երիտասարդ է, թէ աղջիկ՝ պարտաւոր է աշ-
խատել եւ իր սեփական աշխատանքով պահ-
պանել իր գոյութիւնը:

Ոչ ոք իրաւունք չունի ձեռները ծալած՝
յոյրը դնել իր հօր կամ մօր, եղբոր կամ քրոջ,
որ եւ է ազգականի կամ օտարի օգնութեան
վրա:

Եւ մինչեւ անգամ դէմ եմ եւ ատելով կա-

թեան պատերը եւ արեւմտեան հոսանքները
մտնում են Ռուսաստան: Կամաց-կամաց, բայց
անյողողղ քայլերով առաջ է գնում հասա-
րակական կեանքը. կրթութիւնը առաջ է գը-
նում, երեւան են գալիս ազատ պարագմունք-
ների տէր մարդիկ գեղարուեստի, գիտութիւն-
ների զանազան ճիւղերում: Յայտնի է, որ այդ
առաջադիմական շարժումը Ռուսաստանի մէջ
միանման անընդհատ ու անարգելք չէր. 1825
թւականի անցքերը, 1848-ի եւրօպական յեղա-
փոխութիւնները պատեր քաշեցին հասարակա-
կան կեանքի կանօնաւոր զարգացման առաջ.
բայց գործունէութիւնը վերանորոգվում էր
ամեն անգամ, երբ հասարակութիւն էր
ստեղծվում: 1856-ի արեւելեան պատերազմը
բերեց իր ետեւից վաթսուական թւականների
չըջանը, երբ հասարակական գործունէութիւ-
նը տենդային կերպարանք ընդունեց: Ութ-
սուական թւականներին սկսվեց նոր շրջան,
որ վաթսուական թւականների շարունակու-
թիւնը չէր: Հետաքրքրական է մանաւանդ այն
պատկերը, որ ներկայացնում է առաջադիմա-
կան եւ պահպանողական հոսանքների ընդհա-
րուում:

Պահպանողական անուանված տենդայինա-
ները, ի հարկէ, չեն ոչնչանում. կուլիսների
ետեւում նրանք լարում են իրանց օյժերը,
բայց խուսափում են լոյսից:

Այսպէս էր վաթսուական թւականներին.
բայց դարի վերջին քառամասկում պահպա-
նողական մասնուր ընդունում է այլ կերպա-
րանք:

Ութսուական թւականների սկզբում չէր
մնացել մի մեծ բէֆօր, որի դէմ խոսած չը
լինէր կատիօլը: Նրա պատգամներին ան-
յողողղ հետեւում են նրա յաջորդները,
թէեւ վաթսուական թւականների վերա-
նորոգութիւններից շատ քիչ բան է մնացել:
Նրանց մօտ արցունքեան միջոցների մէջ
նոյնքան քիչ բան կայ պահպանողական,
սրբան եւ նպատակների մէջ: Մեծ դեր կա-
տարում է Եսոփին կարգալը, որ պապա-
նում է ոչ միայն խօսքի ազատութեան, այլ
եւ մտքի ազատութեան:

Ընդհանուր առմամբ, պատկառելի ամառադի-
րը մեծ յոյսով է նայում ապագային եւ հաւա-
սում է, որ հասարակական զարգացումը առաջ
կը գնայ:

Մենք գիտենք, որ մեր սերունդը,—յիշու-
նական եւ վաթսուական թւականների սե-
րունքը, որ արագ իջնում է ասպարէզից—
չի տեսնի ոռոսաց հասարակական կեանքի

տեմ այն ծնողներին, որոնք միայն մտածում
են փափուկ ժողովրդութիւն թողնել իրանց
որդկերանց կամ աղջկերանց համար:

Նուրբ հոտառութեամբ իմանում է որդին,
որ իր հայրը ամեն ներքին եւ աններքին մի-
ջոյններով հարստութիւն դիզելու համար է
տքնում գիշեր-ցերեկ, ուստի եւ նեղութիւն
չէ ուզում տալ իր անձին, հէնց մտառով հա-
սակից սկսած, մի գիտութիւն, մի արհեստ
սովորելու իր ասպարէզի համար:

Դիժ հօ չէ...

Նա տեսնում է, որ աշխարհիս բոլոր ու-
սումնականներն էլ, փիլիսոփաներն էլ չարաբը-
վում են լաւ ապրուստի եւ միմիայն լաւ ապ-
րուստի համար: Իսկ երբ այդ լաւ ապրուստը
հայրը արգէն հոգացել է, այլ եւս նրա ինչին
է պէտք ուսումը, արհեստը, գիտութիւնը:

Աւելորդ գլխացաւանք: Ուրիշ ոչինչ:

—«Փուշ դուրս եկաւ որդիս... թերատ թո-
ղեց դպրոցը... համալսարանից փախած՝ անձ-
նատուր եղաւ, ցոփ, չալ, անբարոյական
կեանքի. »—դառն, բայց միանգամայն անտե-
ղի գանգաւանք է, որ տարին տասներկու ա-
միս լուծւում ենք ամեն տեղ հարուստ քաղաքա-
ցի—ծնողների բերանից:

Փուշ դուրս եկաւ:

Ո՞վ է մեղաւորը, ո՞վ է իսկական փուշը:

Դուք, թէ ձեր որդիք:

Ձեր որդին փուշ է: Տեսնում եմ եւ անպայ-
ման հաւատում:

Այն ժամանակ դէն շարտեցեք նրան. թողէք
գնայ ուր կամենում է. անէ՛ ինչ ուզում է:

փարթամ ծաղկումը. մեզ համար բուսական է եւ այն համոզմունքը, որ այդ ծաղկումը համարաւոր է, որ դէպի նրան է տանում այն ճանապարհը, որով անցել է Ռուսաստանը XIX դարում:

Ռուսաց առաջադրելու եւ ամենից շատ հըռ- չակված ամսագրի այդ հաւատարմ կարող է մի- այն ուրախացնել առաջագիտութեան, անընդ- հատ զարգացման բոլոր ճշմարիտ բարեկամնե- րին:

Ի դէպ: «Вѣстникъ Европы»-ի նոյն համա- րում տպված է Ա. Սախանովի մի յօդուածը, որ պարունակում է իր մէջ պատմական տե- սութիւն այն հանգամանքները, որոնք ստիպե- ցին վրացիներին մտնել Ռուսաստանի իշխա- նութեան տակ: Յայտնի է, որ պատմութիւնը գրվում է զանազան նպատակների համար: Ա- մենից զնախադան, խրատական այն պատ- մութիւնն է, որ գրվում է ճշմարտութեան հա- մար: Բայց կան եւ այնպիսիները, որոնք պատ- մութիւն են գրում չօրինակական մեղր ու կարգա հոսեցնելու համար: Այսպէս է եւ պ. Սախանովի գրութեանը: Ամենամեծ պակասու- թիւնը, որ կայ դրա մէջ, այն է, որ ամե- նայն խնամքով ծածկված են վրաստանի ներ- քին գործարարութիւնները: Իսկ սա լուսավա- լութեան մի նշան է, որ օչնչացնում է գը- րութեան արժէքը: Իրողութիւնների եւ ճշմար- տութիւնների փոխարէն պ. Սախանով պարզ է համարել խոսել ծխել հայրենի չօրինակի եւ մի տեղ ասում է, թէ վրաց գահի ժառանգը «խախտողական իրան ժողովրդի աչքում, ա- մուսնանալով մի հայունու հետ: Թէ ինչու հայունու ամուսնութիւնը խախտողութիւն պիտի բերէր վրացի իշխանին, այդ հարցը թէ պ. Սախանովի համար էլ պարզ լինի: Ծաղալ- ների մասին, իսկ է, չեն վիճում: Բայց «պատ- մագիր» Սախանովի կողմից անուստն անվա- յել բան էր իր սեփական ճաշակները փաթա- թել վրաց թագաւորադին չլինելու. վրաց թա- գաւորական տունը, որքան գիտնէր, ազգա- կանական կապեր չէր հաստատում ուրիշ եր- կիրներում տիրող թագաւորական տներին հետ, այլ խնամքով թիւն էր կապում տեղացիների շրջանում: Ինչ մեղք կար մի հայունու հետ ամուսնանալու մէջ: Եւ ինչ հարկ կար ան- պատճառ յիշելու այդ հանգամանքը, մի եւ նոյն ժամանակ կատարեալ ուրացման մասնակցի են վրաստանի հայրենի: Այսպէս, պ. Սախանով ար- դարացի հիացմունքով խօսում է թամար թա- գուհու մասին, բայց չէ կարողանում դէժ մի բանով յիշել, որ թամարի վրաստանի սիւները Չաքարէ եւ Իվանէ հայ գորավարներն էին: Պատմութիւնը նեղ չօրինակութեան շաքար- ջրով համեմատ—կայ աւելի մեծ ծաղր դի- տութեան դէմ, որի հոգին ճշմարտութիւնն է եւ միմիայն ճշմարտութիւնը...

ՆԱՄԱԿ ԽՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Բագու, դեկտեմբերի 12-ին
Իմ առաջին եւ վերջին պատասխանը Սու- քիսա արքայիսկսպոս Պարզեանին:
Ձեզ ճանաչողներդ շատերի, նոյն իսկ ձեր

Իսկ նրա բաժին փողը տուէր ձեր աղքատ հարեւանի որդուն, որ ուսում, կրթութիւն ստանալու եւ լաւ քաղաքացի լաւ մարդ, հա- սարակութեան համար պիտանի անդամ դառ- նալու համար պատրաստ է գետինը լրկելու...
Հաւատացէ՛ք, որ ձեր չքաւոր դրացու կրթ- ված որդին ժամանակով անհամեմատ աւելի մեծ շահ կարող է տալ ձեր փող զորդուն, քան ձեր ոսկի—արծաթով լի անդուկները, ձեր շարժական եւ անշարժ թէկուզ միլիոններ ար- ժեցող գոյքը:
Նոյն անախատնեկի վիճակի մէջ կը լինի անուշտ եւ ձեզանից փափուկ օժիտ սպասող ձեր աղջիկը, պիւս, որ այդ օժիտը թէպէտեւ կը տայ փարթամ կեանք թէ ձեր աղջկան, թէ իր ամուսնուն, բայց անստարակոյս կը նպաստէ եւ նրա ապագայում անպէտք կին եւ աւելի եւս անպէտք մայր լինելուն: Անպէտք, որ տե- սակէտից էլ բաց աչքերով նայել կամենաք:
Բայց ես մի փոքր հեռացայ իմ նպատակիդ: Վերեւ ասացի, որ դուք, չափահաս օրիորդ- ներդ, իրաւունք չունէք պարսպ նստել տանը, ուտել—խմել, ամիսը մի նորատարազ հագուս- տով եւ գլխարկով թափառել փողոցները, բուլվարները, թատրոնները, երկայնքները, աղ- քակները, ծանօթ-բարեկամների տները, եւ այլապէսով կոտորել, փշուր-փշուր անել ձեր ծնողների արդէն բարակած մէջքը:
Ասացի, որ ձեզանից շատերը ուսում, կրթ- թութիւն չունեն. բայց դա, ի հարկէ, ձեզանից

միաբանակից եղբայրների հետ միասին եւ վա- ղուց համոզված էի, որ դուք անդուստրիալ բնաւո- րութեան տէր էք, եւ բարձրաստիճան մի հո- գեւորականի ասելով, «վառօղի նման պայթում էք»: Սակայն կարծում էի, որ իբրեւ Քրիստո- սի պաշտօնեայ ընդունակ չէիք լինի յեղաշրջել բաղնիքեան առաջ կատարված անցքերը, ո- րոնց վկայ էին Եղիշ վարդապետ Մուրադեան եւ կաղզուանի հասարակութեան մեծամասնու- թիւնը, ակնատես էին ինչպէս ձեր անքաղա- քավարի, կոպիտ վարմունքին ինձ հետ, քանի- պէս եւ ձեր կատարած քննութեանը:
Անտաշ, դժուարամար լեզուով դրած պա- տասխանով դուք հաստատում էք ձեր վար- մունքը ինձ հետ փողոցում, բայց աշխատում էք արդարաւալ նրանով. որ իբր թէ ես ընդ- հատում ձեր խօսքը եկեղեցում, թող չը տա- լով ձեզ վերջացնել բողոքների, որով եւ ճը- շան» տուի աղմուկի եւ անկարգութիւնների, որոնք տեղի ունեցան եկեղեցում եւ ապա փողոցում մի քանի անգամ ձեզանից պատիւ պահանջելով ստիպեցի ձեզ ինձ խռովարար— «ԵՄԵՐՈՍԻՆԵՆ» անուանել:

Մի րօպէ եկեղեցիով, որ ես յիշում եմ փոք- րուի ձեզ զարմանալու, հարցնում եմ վայել էր, այնու ամենին, մի արքայիսկսպոսի հրապարակի վրա հայտնաբեր թող տալ իրան. ինչ կարծիք պիտի կազմէին մեզ չընկալաւոր օտարազգիները հայոց բարձրաստիճան հոգեւոր- ականի մասին, որ մոռանալով իր կոչումը, այն աստիճան չը կարողացաւ զսպել իր կիր- քը, որ, փրփուրը բերանին, թող տուէր իրան անուանել իր հակառակորդին նենգամիտ աղ- նարկ ունեցող անունով (ԵՄԵՐՈՍԻՆԵՆ): Բայց ես ցոյց կը տամ, որ ձեզ արգարացնող պատ- ճառաբանութիւնները մեղանում են «մի սուտ վկայ» պատգամի դէմ:

Որովհետեւ եկեղեցու մէջ տեղի ունեցած անախտօք դէպքերի սկզբնապատճառը դուք համարում էք միայն եւ եթ իմ արտասանած բողոքը, ուստի, ճշմարտութիւնը վերականգնե- լու համար, ստիպված եմ յայտնել ի գիտու- թիւն հասարակութեան, որ ամենազրկաւոր խռովարար եւ անկարգութիւնների բուն պատճառը դուք ինքներդ էիք, ձեր բռնած դիրքը դէպի հասարակութիւնը եւ տխրահոյակ լարները պ. Չաքարէանին, որի սխրագոր- ծութիւնների պատճառով քննիչ նշանակված լինելով թող տուէր ձեզ, ի մեծ զարմանս հա- սարակութեան, խախտել անհայտնութեան ա- մենատարրական օրէնքը եւ ինչեւանցիք այն անձի տանը, որի վրա քննիչ էիք նշանակված հասարակութեան բողոքների եւ բանուորների գանդապների հիման վրա: Այդ ձեր յամենայն դէպս անստիտ քայլը սկիզբ դարձաւ ժողովր- դում ժողով ձեռնարկելով, դուք, երկուս վիճա- բանութիւններից յետոյ, տեսնելով ժողովրդի տարածարթութիւնը, արձանագրութիւն կազմել տուէր ձեր ներկայութեամբ, որով հասարա- կութիւնը պարտաւորվում էր եկեղեցու չիւնու- թիւնը իր վրա վերցնել, վերադարձնելով պ. Չաքարէանին իր ծախսը՝ ստուգե- լուց յետոյ: Այդ արձանագրութեանը ստո- րագրեցին մօտ 90 մարդ եւ ստորագրու- թեան թերթը, ձեր գիտութեան չը չընդհան- րեւ թոյլ տուէր թե ամ չը չընդհանրեւ անէ տուն, որ ստորագրեւ թէ ժողովին ներկայ չը գտնուողները եւ թէ ժողովից դուրս եկածները եւ ստորագրեւ եկեղեցուց դուրս եկածները թուում: Այդ արձանագրութիւնով հասարակու- թիւնը ամենայն իրաւամբ բաւականացած հա- մարեց իրան: Բայց անս անցնում է 3 օր, դուք գումարում էք երկրորդ ժողով, նոյն- քերի 19-ին: Հանգուցեալ իրօրէն Ստեփանէի իշխատակին կատարած հոգեհանգստեան կարգից

չէ եղել կախված եւ այդ հանգամանքը ձեզ չը պիտի թուլացնէ, յուսանատեցնէ:
Շատ գործեր, շատ արհեստներ կան, որոն- ցով պարսպելու համար չէ պահանջվում իմա- նալ մաթեմատիկա, աշխարհագրութիւն, լա- տիններէ, հայոց պատմութիւն եւ այլն:
Չէ պահանջվում միջնեւ անգամ, հաւատաց- նում եմ ձեզ, եւ դրագէտ լինել:
Ունեցէ՛ք ցանկութիւն ձեր աշխատանքով ապրելու. ունեցէ՛ք համբերութիւն, կամքի ոյժ եւ գործը, վաստակը պատրաստ է:
Թողնե՛ք, առժամանակ, հայ թխելու, լուսնի անելու, տներում իբրեւ աղախին ծա- ուայիլու եւ այլ նման զբաղմունքները, որոնք դարձեալ հազար անգամ աւելի պատուաբե- են, քան պարսպ միալը, քան մուրացկանու- թիւնը:
Ես կը կամենայի առաջարկել ձեզ մի փոք- րիկ գործիք, որի միջոցով դուք կունենայիք— ես լստան եւ—նիւթալան շահի մի հաստատ աղբիւր, բարեկեցութեան կատարեալ ապահ- վութիւն:
Ես կը տեսնէ՛ք մկրատը, չէ՛ք:
Բայց գիտե՛ք, իսկի մտածել էք, թէ ինչ- կարող էիք անել դուք այդ փոքրիկ գործիքով:
Հաղիւ թէ:
Գիշերը քաղաք եկած կիսամերկ, ոտաբորիկ, անկիրթ, անտալ մի տղայ ծուռ է վիզը, խոնարհեցնում է գլուխն ու մէջքը եւ մի-կը- կու տարի իր նման անուսում, բայց իրանից

յետոյ, ի մեծ զարմանս հասարակութեան, հա- նում էք մի թողթ, եւ կարող եք բարերար պ. Չաքարէանի ցոյց տուած ծախքերը, եւ առանց այլեւայլութեան առաջարկում էք հասարակութեան վճարել բարերարին 28 հա- խընթաց ժողովում կազմված արձանագրու- թեան ստուգել մասնագէտների միջոցով արած ծախքերը: Բայց դուք, Սուքիսա արքայիսկ- սպոսը, փոխանակ ստուգելու, աչքերը երկինք բարձրացնելով եւ ձեռքը դէպի սեղան պար- դելով, եւ դժուար է ք թէ բարերարի ցոյց տուած հաշիւը ճիշդ է, թէ դուք ստուգել էք բարերարի ցոյց տուած մասնաշնորհով եւ նրա հօր ապացոյցը հասարակութեան համար ձեր խօսքն ու երդումն է... A propos, չը գիտնէք ինչից գրգռված դուք հարկաւոր համարեցիք նա եւ երգել, թէ դուք կաշառված չէք, միթէ կասկած կար թէ դուք կաշառված էք, իսկ եթէ չը կար—ինչ նշանակութիւն ունէին այդ յորդառատ երգումները:

Այդ անտեղի երգումները, նախընթաց ժող- վում ձեր ներկայութեամբ կազմված արձա- նագրութեան գրութեմը լցրին հասարակութեան համբերութեան չափը, եւ զարթոյթ իր գա- ջաթնակէտին հասաւ, երբ դուք թող տուէր ձեզ ասելու թէ նախնազօր ժողովում, երբ ա- ռաջարկվեց արձանագրութիւն ստորագրելու պ. Չաքարէանին թուականութիւն տալու համար, դուք սկսեցիք կենտ կենտ դուրս գալ եկեղեցուց, ինչպէս, օրինակ, բժ. Կաճկաճեա- նը, այն ինչ, ինչպէս վերեւ յիշեցիք, ներկայ եղողները ստորագրեցին եկեղեցում, եւ միւս- ներն էլ տներում, ձեր թղթաւորութեամբ, եւ ուրեմն ձեր խօսքերը մի անգամ զբաղաւոր- թիւն էին ուղղած իմ եւ շատերի հասցէին: Ձեր այդ վարմունքը, ինչպէս եւ աղայի արքանակ- ներից մի քանիսի աղային պաշտպանելու փոր- ձերը անպիշ բերին զարթոյթի րոնկումը, որի հետեւեան եղաւ ոստիկանութեան թող մի- ջառարկութիւնը (սուտ է թէ մի քանի մարդ կալանաւորվեցին): Չեմ հերքում, որ ինձ հասց- րած անտեղի անպատուութիւնը եւս մասամբ աղղեց ժողովրդի զգացմունքների վրա, որ եւ արտայայտվեց, ինչպէս կը յիշեք «Երուստ է ասում, բժիշկը» կոչումներով:

Դուք ասում էք. «Երուստ լինեմը լցված հը- րաւիրեցիք ժողովրդին թողնել եկեղեցին եւ դուրս գալ, հետեւելով նրան» դուրս եկանք եւ մենք. հի, դուք չը դուրս եկաք, այլ փա- խուստ տուէր՝ «տեղադրել, ճանապարհ բաց» ա- սելով եւ այն աստիճանի կորցրիք ձեզ, որ մո- ռացած անդամ փիղով վերցնել տար:

Ահաւորիկ անցքի իսկական էությունը, որ, սակայն, ձեզ քնալ չը սպաւան ամենից քառի դիմակ րնգունելով իրար էք աշխատում յեղա- շրջել: «Աստուծո՛ւ ազօթք» տուէր իր սրբութիւնը եւ պարունակ ունի, որին պատկառանք պէտք է մերձեան ամենքը—ասում էք դուք: Այո, ճշմարիտ է, եւս առաւել պատկառանքով պէտք է մերձեան մի արքայիսկսպոս եւ չը պիտի թող տալ իրան երգումի դիմել անարգ արձա- թի իսթիւնը...

Իսկ ինչ վերաբերում է ինձ պատուաւորելի անուանելուն, ես կը պատասխանեմ ուստի առակով: «Чья бы корова на мячала, твоя бы лупча молчала»: Ով է մեզանից պատուա- ղորիկ,—այդ լաւ գիտէ այն հասարակութիւնը, որի մէջ գործել ենք ես եւ դուք, իսկ միւս- ները լսած կը լինեն, գոնէ ձեր մասին, ձեր անունը չէ որ հռչակված է...
Բժ. Գ. Կաճկաճեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Յունվարի 16-ին, ինչպէս հաղորդում է հասարակւոր մարդու կամ կնոջ մօտ ծառայե- լով գիշեր ցերեկ մկրատ ու ասեղ բանեցնե- լով՝ դերձակ է դառնում:
Դուք լաւ էք ճանաչում այդ արհեստաւորին: Ի թնէ ըդի, քաղաքի մէջ էլ արքեպիսկոս, գողութեան եւ այլ խտրների սովորած նա ա- մեն օր մտնում է ձեր ընտանիքը եւ ձեր զըն- վիրած հազուադէպ համար ձեր չափը վերց- նում... Եւ յետոյ՝ միջնեւ որ դուք կը ստանաք վերջնականապէս ձեր պատուէրը, հարիւր ան- գամ պիտի վրդովվի ձեր սիրտը, հազար ան- գամ պիտի պղծովվի ձեր արիւնը...
Անթիւ փորձերից յետոյ անգամ չէք տես- նում, կամ չէք ուզում տեսնել, որ այդ մարդը ոչինչ հասկացողութիւն չունի իր արհեստից: Դուք չէք համոզվում, որ ձեր գլխին կատա- րած փորձառութիւնների չնորհիւ է միայն կա- րողանում նա վերջ ի վերջոյ մի կտոր բան սովորել: Այնուհետեւ դուք դառնում էք նրա կովը, որին նա կրթում է անընդհատ, անխնայ... Եւ դուք մի փամ անգամ չէք մտածում ա- ղաւով այդ փողոցային օտարի ճանկերից:
Գէթ ինքնասիրութիւն ունեցէ՛ք:
Կին-դերձակ կանանց, օրիորդների եւ երե- խանների համար. արանից աւելի համապատաս- խան արհեստ, արանից աւելի ապահով ապագա- րէ՛ք՝ էլ ինչ էք կամենում:
Յետոյ՝ նոյն մկրատը ձեռքին՝ գիւղացի խո- զարածին մէկը դարձեալ մտնում է ձեր ըն-

«Кавказъ» լրագիրը, Կովկասի կառավարչապետ իշխան Գոլիցինի պալատում կայացաւ ճաշ, որին ներկայ էր ամենայն հայոց Կաթողիկոսը, որը նստած էր իշխանուհի Գոլիցինայի եւ իշ- խան կառավարչապետի մէջտեղ: Բայց վեհա- փառ Կաթողիկոսից, ճաշին ներկայ էին կառա- վարչապետի օգնական գեներալ-լէյտենանտ Ֆրէդէ, Թիֆլիսի թեմակալ Գէորգ արքեպիս- կոպոս Սուրենեանց, Գանձակի յաջորդ Անա- նիա եպիսկոպոս, Թիֆլիսի նահանգապետի պաշտօնակատար Սվեչին եւ ուրիշ հրաւիրված անձինք: Ծաղ սկսվեց երկուրեւան 7 ժամին եւ ճաշի սկզբին ամենայն հայոց Կաթողիկոսը օրհնեց սեղանը: Ծաշի ժամանակ նուագում էր զինուորական նուագախումբը, պ. Մաշէրի ղեկավարութեամբ: Ծաշի ժամանակ իշխան Գոլիցին առաջարկեց նորին վեհափառութեան կենացը, որից յետոյ Կաթողիկոսն առաջարկեց իշխան կառավարչապետի կենացը: Ծաշից յե- տոյ, երկուրեւան ժամի 9-ին, հրաւիրվածներին առաջարկվեց թէյ, որից յետոյ նրանք ցրվեցին:

Չորեքշաբթի, յունվարի 17-ին, Թիֆլիսի քաղաքագլուխը ուղարկեց Թիֆլիսի նահանգա- պետին քաղաքային դուռնայի միջնորդութեամբ Թիֆլիսում պոլիտեխնիկում բանալու մասին, որպէս զի պ. նահանգապետը ներկայացնէ այդ միջնորդութիւնը ուր հարկն է:

Երեքշաբթի, յունվարի 16-ին, Թիֆլիսի առեւ- տրական դպրոցում բացվեցին հաւապահական կուրսեր: Դահլիճը կահաւորված էր սեղաննե- րով եւ լուսաւորված էր եկեղեցականութեամբ: Ներկայ էին առեւտրական յանձնաժողովի 50- խաղաչը, դպրոցի ուսուցիչները եւ մօտ 50 հոգի դասախօսութիւններ լսել ցանկացողներէ: Ժամը 7-ին, պատշաճաւոր մաղթանքը կատա- րելուց յետոյ, դպրոցի դիրկտորը մի փոքր ճառով յայտնեց ի միջի այլոց հաշուապահու- թեան նպատակը եւ նշանակութիւնը. յետոյ՝ ներկայացնելով ուսուցիչ պ. Պարոն-Սարգսեա- նին, ասաց, որ նա է դասախօսելու բացվող կուր- սերում: Պ. Պարոն-Սարգսեան դիմեց ներկայ եղող հասարակութեան մի նախարանով, որի մէջ բացատրեց հաշուապահութեան սկիզբը պատ- մական տեսակէտից, եւ ապա խնդրելով ճշուր- թեամբ յաճախել կուրսերը, համաձայն բոլորի ցանկութեան, նշանակեց պարապմունքի ժամերը երկուշաբթի, չորեքշաբթի եւ ուրբաթ օրերը, իսկ իրան կից հաշուապահական կուրսեր Միւս օրը, 17-ին, պ. Պարոն-Սարգսեան ա- ռաջին անգամ դասախօսեց հաշուապահութիւնից եւ առեւտրական թուաբանութիւնից: Ներկայ էին 50 հոգի ունիւղիներ, որոնց թուում եւ չորս կանայք: Հաշուապահութեան միւս ուսու- ցիչն է պ. Ալեքսանդր Չաքարեան:

«Сарат. лист.» լրագիրը հաղորդում է, թէ համաճարակի տեղերից ստացված տեղեկու- թիւններին նայելով՝ Իերաւնի չիճուկը շատ լաւ ներգործութիւն է անում հիւանդներին վերա- ոյ մի հիւանդ, որ պատուաւորված է եղել այդ չիճուկով, չէ մեռել: Խաղվինի չիճուկը գործ է

տանիքը, ձեր տղայ թէ աղջիկ երկուսները գլուխն է խողում, ձեր մօր վարան է չիճուկ: Նա միջնեւ անգամ պսակի գիշերը, հրաւիր- ված իբրեւ պարկիմախէր, ձեր նորահարսի շո- բերն է հագցնում, գլուխն է սարքում...
Եւ այս բոլորի փոխարէն, նա, այդ նախկին խողարածը կամ կինտոն, գինու, արաղի, սոթի ու սիտորի գարշադատութիւն տարածելով ձեր շուրջը՝ անուն է ձեռնից իւղալի վարձատր- րութիւն ու հոնանում:
Ինքնասիրութիւն ունեցէ՛ք գոնէ:
Կին-պարիկ մախիւր՝ կանանց, օրիորդ- ների եւ տղայ-աղջիկ երկուսների համար: Սրանից աւելի նոր, աւելի համապատասխան է ժամանակակից ասպարէզ ձեզ, օրիորդներդ համար. էլ ինչ էք կամենում:
Մտածեցէ՛ք, ինչորեմ, եթէ չնորհք ունէ՛ք լաւ մտածելու...
Թող ձեր միջից ամենախելօքը, ամենահա- թաճակը եւ բարոյական քաջութիւն ունեցողը ոտնակրկն անէ կեղծ ամօթխածութիւնը, սուտ ամօթը. թող նա վերցնէ մկրատը եւ սկսէ թող նա բանայ ճանապարհը:
Եւ այդ առաջին օրինակին մենք կը համալ- րենք բոլոր սրտով եւ կաշկակցներ:
Առ այժմ այսքանը...

Սերմացան

աճիւղ
նողական
կառա
րուցվա
մասին
Մայր
որ Պետ
համալս
չի ժամ
յարգա
նախկ
րոնք
ինչպէ
սակով
սարան
ւորութ
«HOB
րես մ
գնալ, ո
ր ընթ
ժամա
եւ առե
նայն
սարան
Օրհնա
հնարող
բուրդի
Իտա
ծելու հ
բութե
կարճ
СВЯТ
որ նր
լինելու
պիսի դ
րը կար
վերջն
թեան ձ
կայացվ
Սօջի
կառա
Обо
նալուց
մուս, ե
ուղեւոր
ները:
Պետե
ինչպէ
ները,
մտադր
տրութ
ժական
պարտա
«Вѣс
տաքեթ
թեան
քնակու
սասուն
յում—4
Միացե
գնտիւն
մից ոտ
20—30
կան ս
սունան
Ալէկ
յունվա
հարցե
կարգի
շարկու
րեկան
Ալեքս
զպոյցի
առաջա
զաբազ
սանդր
Թիւնը
տրակա
բազմի
Գ. Բա
հասան
բուրդ
մօտ ա
լու հայ
Անու

ածուցում առաւելագոյն որպէս նախապաշտպանութեան միջոց:

Կառավարչական շրջաններում հարց է յարուցված Կովկասեան գետերը կանոնաւորելու մասին:

Մայրաքաղաքի լրագիրները հաղորդում են, որ Պետերբուրգում յունվարի 12-ին Մոսկովայի համալսարանը աւարտածները ընկերական ճաշի ժամանակ Կոնի մի ճառ ասաց, որի մէջ յիշատակեց Մոսկովայի համալսարանի նախկին ուսանողներին նրանց յիշատակին, որոնք մեռան անցեալ տարւոյ ընթացքում, ինչպէս Գր. Զանչևան, Ա. Ուրուսով, Ս. Կորոսով, եւ այլ յայտնի, որ Մոսկովայի համալսարանը դեռ չառաջարկեց լուսաւոր անձնաւորութիւններ կարտադրէ:

«Новости» լրագիրը հաղորդում է, թէ ռուսական մամուլը կանոնաւորութիւններ թող է տրված ուսումնական, որ արգելված էր վերջին երեք տարիների ընթացքում, Արարիչական եւ Եգիպտոսում ժամանակաւ լինելու պատճառով: Շոգենաւային եւ առեւտրական ուսուցող ընկերութիւնը արդէն պատրաստել է ուղիղ հաղորդակցութեան տնտեսական Օղեւային Զէպոյա եւ այնտեղից Օղեւային Արդէն Պետերբուրգ է հասել Մէկկա գնացողներին առաջին խումբը Կաղանի, Օրենբուրգի եւ Ուֆայի թուրքերից:

Ռուսահայերի մէջ լուսաւորութիւն տարածելու համար Պետերբուրգում ծրագրովով ընկերութեան վերաբերմամբ, որի մասին մենք մի քանի րուս տպագիրք երէկ, վերջինով «ДОНСКАЯ РЕЧЬ» լրագրից, «Новости» հաղորդում է, որ նրա գործունէութեան գլխաւոր ասպարէզը լինելու է Կովկասը, ուր նա հիմնելու է այնպիսի դպրոցներ, որոնց մէջ հայ աշակերտները կարողանային բացի ուսուցանել լեզուից սովորել նաեւ իրանց մայրենի լեզուն: Ընկերութեան ծրագիրը 2—3 ամսից յետոյ կը ներկայացվի հաստատութեան:

Սոչի աւանից անյայտացել է այնտեղի չրջանի Կոռաբարի: Գիտնական Գրաքուրի «Новое Обозрение» լրագրի ասելով՝ Սոչիից անյայտանալով յետոյ Գրաքուրիին տեսել են Բաթումում, եւ մինչեւ անգամ թիֆլիսում: Կապ նա ուղարկել է Ռուսաստանի ներքին նախագետները:

Պետերբուրգի կառավարչական շրջաններում, ինչպէս հաղորդում են մայրաքաղաքի լրագիրները, մշակվում է այժմ մի ծրագիր, որով մտադրութիւն կայ ներքին գործերի մինիստրութեան մէջ հիմնել մի նոր, անանաբարութեան գեղարարական, նման բժշկական գեղարարականութիւն:

«Вѣст. Сельск. Хозяйства» հաղորդում է հետաքրքրական թւեր անասունների բանակութեան մասին զանազան երկրներում Ազգականութեան 1000 հոգու վրա ընկնում է Ռուսաստանում 320 գլուխ անասուն, Ֆրանսիայում—444 գլուխ, Գերմանիայում—549 գլուխ, Միացեալ-Նահանգներում—1200 գլուխ եւ Արգենտինայում—5000 գլուխ: Որակութեան կողմից ուսուցանել անասունը ընդհանուր ասածը 20—30% աւելի թիւթեւ է օտար կուլտուրական տեսակներից եւ շատ աւելի ուշ է հասունանում, քան այդ տեսակները:

ԱՆԻՔՍԱՆԴՐՈՊՈԼԻՑ մեզ գրում են. «Այսօր, յունվարի 16-ին, դուռնայի նիստում, հերթական հարցերի թւում քննարկել էր թիֆլիսի օրագրի կարգի վաճառական Գ. Բալանդուրեանի առաջարկութիւնը, որով նա, մինչեւ իր մահը, տաւ ընկած 2000 լուրջի նպատակ է նշանակում Ալեքսանդրապոլում բացվելիք առեւտրական դպրոցի օգտին: Ժողովը ուրախութեամբ լսեց առաջարկութիւնը, արտայայտեց իր խորին շնորհակալութիւնը եւ պարտաւորեցրեց քաղաքապետին անձամբ գնալ թիֆլիս եւ Ալեքսանդրապոլի հասարակութեան շնորհակալութիւնը հաղորդել պ. Բալանդուրեանին: Առեւտրական դպրոց բանալու հարցի մասին քաղաքապետի կազմած գեղեցկութիւնը երեւաց, որ պ. Գ. Բալանդուրեանի մահից յետոյ քաղաքին հասանելիք նպատակ գումարը կը հասնի 200,000 ռուբլու: Նոյն նիստում քննվեց նաեւ շատ մօտ ապագայում առեւտրական դպրոց բանալու հարցը, որ եւ ընդունվեց միաձայն:

ԱՆԱԼՔԱՆԴՐՈՊՈԼԻՑ մեզ գրում են. «Մեր գաւառի

նրբոր թուքաբնակ գիւղում մի թուրք է սպանվել: Երէկ սպանող թուրքին ձերբակալած բերին քաղաք եւ բանտարկեցին:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՅԻՄԱՆՍԻՍԻՑ

Պարիզ, յունվարի 13-ին
Ինչպէս կրէի անցեալ նամակիս սկիզբը, կղերականութիւնը, զինուորականութիւնը եւ կեսարականութիւնը՝ մութին մէջ, անզգալաւոր անյուր զօրութեան մը տէր զարձած, հանրապետութիւնը պաշարած էին չորս կողմէն եւ յարմար առիթի մը կը սպասէին Մարիանը խեղդելու համար: Դիտուելիք փորձը վիժեցաւ, բայց նոր ձեռնարկներ չը պիտի ունայային երկրին կարգ ու սարքերուն դէմ: Հանրապետութիւնը իր հարազատ ու անկեղծ զաւակներէն մէկուն զօրեղ կամքին ու հաստատ նկարագրին պէտք ունէր՝ վտանգէն վերականգնելու համար: Վաղէկ-Ռուսո, որ հաստատաւոր հանրապետականի մը համբաւը կը վայելէր, հրապարակ եկաւ, թունդ հանրապետականին իր աղմուկով: Իր դէմքին վրա սպառնալիք զօրեղ կղերականութեան ու զինուորականութեան դէմ: Իր ձայնին մէջ կայծակը դրաւ ամեն անոնց համար, որ ներկայ կարգ ու կանոն տապալումին կը ձգտէին: Վաղէկ-Ռուսո, թատերական այս ձեւերը ամբողջապէս չհամարձակեց իրանուրից եւ հիացած Ֆրանսայի առջեւ կեցաւ ու ասեցին կատարեալ հանդիսատեսութեամբ, ձեռքը կուրծքին դրած՝ գոռաց. «Ես եմ հանրապետութեան պաշտպանը», ու կողմից իր հռչակաւոր նախարարութիւնը, որուն մէջ ազգանի մը պէս խառնեց քաղաքական ամեն գոյնէ ու համոզումէ անձնաւորութիւններ—ընկերվարական՝ (Միլլերան), արմատական-ընկերվարական՝ (Բոգէն), հանրապետական՝ (Դելկասէ), արժատական՝ (Լանկասն), օպորտունիստ՝ (Լէկ, Գալիո, Դելկէ), միլիտարիստ՝ (Գալիֆէ): Ու իր հովանիին տակ կազմված նախարարութիւնը՝ հանրապետութեան (ministère de défense républicaine) սպանական տիտղոսն ստացաւ:

Հանրապետականները՝ խառնաբախված՝ սկզբնաւորականութեան աղաղակներ արձակելով, վերջապէս ազատած էին ջառմանի ու չարագուշակ Միլլերան, խորամանկ ու կոշտ Դելկասէ: Բարեկամն էր, որ իրենց կուգար, ժրպիտը դէմքին վրա ծաղկած, ձեռուները առաջ կարկառուն:

Դելկասէ խնդրեց պատուոյ խնդիր մը եղած էր Ֆրանսայի ու հանրապետութեան համար: Վաղէկ՝ Դելկասէ ընտանիքին հետ կապերովը հանրապետութեան առաջին վարչական ղեկավարութեան հետ սպային պաշտպանութեան գլխաւորներէն եղած էր: Ու հանրապետականները փոխապէս իրարու. «Վերջապէս այս ցաւալին խնդրեց իր արդար ու պարկեշտ լուծումը պիտի գտնէ: հանրապետութիւնը՝ արդարութեան կատարումով իր բարի համբաւը պիտի ներկէ»:

Ու Վաղէկ Միլլերան պէս, արդարութիւնը մատնեց՝ Հանրապետականները զարմացան, զայրացան: Բայց Վաղէկ Ռուսո նորէն մէջ տեղ կանգնեցաւ, երդուեցաւ թէ իր միակ մասնումը հանրապետութեան պաշտպանութիւնն է: Հանրապետականները՝ բարեկամին նայուածքէն ներքեւ ու անոր գոռ ձայնին ելին: Եւ ներքեւ տակ իրենց հայրենասիրական անձկութիւնները փարատա՝ զգացին, իրենց մեղսաւորութիւնները որովմ տեսան ու դարձեալ դառան վտանգութիւնը:

Վաղէկ սահեցաւ յարձուին զառկայքէն, իր հանրապետութեան պաշտպան՝ նախարարութեան տակ գործված գործեր այնպիսի համեմատութիւններ առին, որ ոչ իսկ Միլլերան ու Դելկասէի օրով պատահած էին: Մարթնիկի, Շալոնի մէջ, գործադուլի ժամանակ, բանւորները ինկան նապաստակներու պէս, հրացանի հարուածներուն տակ: Գործաւորական-յեղափոխականներու համաժողովը արգելեցին Միլլադ-Գալիոն օրէնքը արհամարհելով՝ Միլլադ, բելգիացի խեղճ տղեկը, յանձնեցին բելգիական օստիկանութեան:

Թափած գործաւորական արեւուն ու կատարված կամականութեան գործերուն առջեւ հանրապետականները իրեն միակ բողոք իրենց աչքերը ուժով ուժով չփեցին, երկարօրէն ու մեծկակ յորանջեցին ու իրենց խեղդված կոկորդը հազել սա բառերը թօթովեց. «Բարեկամներ, բայց ուր կուտանք որդէ մեզ բարեկամը: Ասկիւ իրենց խոշոր մտաւորական

թիւններուն, բոլոր խղճահարութիւններուն հոգեվարքի վերջին հանդիւնն էր:

Վաղէկ-Ռուսո այլ եւս հարկ չը տեսաւ նոյն իսկ հանրապետականները պաշտովելու դէմքի ու արմիքի խաղերով, ու հանրապետութեան պաշտպանի գործը շարունակեց այնպէս ինչպէս սկսած էր:

Ոճադործներու՝ երկրին օրէնքներուն դէմ ծաղած կռիւին արդեւ չըլլալէ զատ, ընդհանուր ներքին մը ծրագրով քաղաքեցի զանոնք, իրենց ոճիւրներու շարքը երկարելու: Հանրապետութիւնը՝ Վաղէկի ձեռքով մերժեց իր թշնամիներուն դէմ քաղել:

Սպասե՛ք քիչ մը. համբերութիւնը կեանք է: Տիգրան

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Matin» լրագրի Լոնդոնի թղթակիցը նկարագրում է այն տպաւորութիւնը, որ գործել է անգլիական մայրաքաղաքում Վիկտորիա թագուհու մահով: Երբ «Մատին»-ը, ասում է թղթակիցը, գտնել խոսքը նկարագրելու համար Լոնդոնը այնպէս, որպէս էր նա այդ պատմական օրը, արտայայտելու այն, ինչ որ նա գրում էր, երբ յանկարծ երեկոյան 7 ժամին լուր տարածվեց, թէ թագուհին վախճանվել է: Ամենին չէին լսում լրագրամատչաների այսպիսի արտակարգ դէպքերում սովորական դրձած աղաղակները: Այս ու այն կողմէն էին տանում միայն սեւ յայտարարութիւններ պարզ վերնագրով—«Թագուհու մահը»: Հասարակութիւնը համարեալ թէ չէր գնում լրագիրները: Կան նորութիւններ, որոնք տարածվում են ժողովրդի մէջ հեռագրի արաւթներով: Եւ հարողովում են բերանէ բերան... 7½ ժամին Լոնդոնում, մինչեւ անգամ ամենահեռու արտաքիններում, չը կար մի մարդ, որ չիմանար, թէ թագուհին աւանդել է հողին: Անմիջապէս ամբողջ մայրաքաղաքը սեւ հագաւ: Երեկոյաների զանգարները ողբալի ձայնով զօղանում էին բոլոր թաղերում: Ամենին վերջապէս դրանով Տիգրան մի կատարեալ հանդիսաւոր եւ խորհրդաւոր լուսնիւն: Փողոցները դատարկվեցին, զինուորները փակվեցին: Թատրոններում կարիք անգամ չը կար յայտնելու, թէ ներկայացումները յետաձգվում են: Մի եւ նոյն է, ոչ ոք չէր օտեսնում նրանց դռներին: Կուրծքներում մարդիկ թափառում էին սենեակներում, որպէս ստուերներ եւ բաժանված փոքրիկ խմբեր՝ խօսակցում էին կիսաձայն: Օմիլիոններում, երկաթուղիների վագոններում—ամեն տեղ, ուր գտնուէ անհայտ էր հասարակութիւն, լսվում էր միայն մի խօսք. «Թագուհին, թագուհին»: Եւ երբեք չէին տեսել աւելի աղքատ, աւելի փեմ տեսարան: Այն, որքան ցրտալի թուաց ինձ Լոնդոնը այսօր, այնքան դեղնեցին, այնքան վեհ իր թափածութեան մէջ, քան վեց ամիս առաջ, երբ նա խելացիոր մը արքած՝ տօնում էր օգոստոսական ամսոյի յաղթանակները: Այն սկսում են ստացվել հեռագրիներ, հեռագիրների դէպք Անգլիայի զանազան յայտնի եւ անյայտ անհիւանդներից—եւ նրանց բոլորի մէջ էլ մի եւ նոյն տրամութեան եւ վերջ համակարգի արտայայտութիւնն է: Հեռագիրը Օսթրիին եւ միացած աշխարհի մէջ գործում է անընդհատ, տնդային արագութեամբ: Հաղորդակիտ դէպքերում միայն մի թագուհու մահը անհայտանում է այնպիսի միահամուռ ցաւ եւ տրամաւորութիւն:

Բերլինից հեռագրում են «Рус. Вѣд.» լրագրից, «Կայսրը հրամայեց ուղարկել զինուորական բոլոր ազատ նաւերը Սպիդիլեդ, որտեղ նրանք անգլիական նաւերի հետ միասին պէտք է մասնակցեն ծովային զորահանգէսի՝ թագուհու մարմնի Օսթրիին տեղափոխելու ժամանակ: Թագուհու կապիւր չի հրատարակվի Գործերին տեղեակ մարդկանց յայտնի է, որ թագուհու շտապարանին կալուածքները ստանում է թագաւորը, իսկ Օսթրիին—պրինցուի Բէլաուրիանը:

Թիւրքաղ սուլթանը, ինչպէս հաղորդում է «Schlesische Zeitung» լրագիրը, շատ է համակրում բոլորներին: Որպէս բոլոր մահաբեղականների խալիֆ՝ նա աղբիւրներին է վայելում հարաւային Աֆրիկայի մահաբեղականների մէջ: Երբ անգլիացիների եւ բոլորների յարաբերութիւնները սուր կերպարանք դնուցնեցին եւ արհեստեղ ընդհարումը մօտ էր, այն ժամանակ հարաւ-աֆրիկական մահաբեղականների հոգեւոր պիտ Ատա-Ուլախ զինեց սուլթանին եւ հարցրեց, թէ ինչ պէտք է անեն հարաւ-աֆրիկական մահաբեղականները: Սուլթանը պատասխանեց, «Օգնեցէ՛ք նրանց, որոնք աւելի լաւ կարող են պաշտպանել մեր շահերը, մի տալու տարածվէ՛ք նրանց դէմ, որոնք մեր շնորհակալութեան են արժանացել: Այդ բաւական մութը պատասխանից յետոյ Կ. Պոլսում տեղեկութիւն տալով, որ Ատա-Ուլախ զինուորականութիւն ունի կողմակիցակ ժամանակական օգնական զորաբաժին անգլիացիների դէմ գործելու համար բոլորների հետ, բայց յետոյ լուրերը հարաւ-աֆրիկական մահաբեղականների զինուորականութիւնների մասին դադարեցին: Այժմ կրկին սկսեցին տարածվել այդ լուրերը: Բանն այն է, որ անգլիացիները շատ կը ջանկանային իրանց կողմը գրաւել մահաբեղականներին: Հարաւ-աֆրիկական մահաբեղականները իրարմ են ընդամենը կէտերում: Նրանց մեծ մասը, որ

պէս ծառաներ, գտնվում են բոլորների ագարակներում: Եթէ նրանք ուղեւային ապստամբվել բոլորների դէմ, բոլորները չէին կարող հեռանալ իրանց ագարակներից, վախենալով, որ իրանց ագարակները կայրեն մահաբեղականները եւ կը կոտորեն իրանց կանանց եւ երեխաներին: Մի այդպիսի անախորժ գրութեան առաջն առնելու համար, շատ աղքեցիկ անձինք վաղուց արդէն աշխատում էին Կ. Պոլսի պալատում, որպէս զի խալիֆը իր աղքեցութեամբ չէր գործութեան մէջ պահէ հարաւ-աֆրիկական մահաբեղականներին: Սուլթանը մեծ ուշադրութեամբ հետևում է անգլիացիների հարաւային Աֆրիկայում, նա, ի հարկէ, չէ մոռանում, որ եթէ անգլիացիները յաղթութիւն տանեն հարաւային Աֆրիկայում, հենց առաջին յարմար դէպքում նրանք կը հարուածեն թիւրքիսն: Կ. Պոլսի անգլիական զեպանութիւնը շատ դժգոհ է բոլորների բարեկամների քայլերից, բայց նա ոչ մի բողոք չէ կարող յայտնել, որովհետեւ բոլորների բարեկամները դիմում են որպէս մասնաւոր անձինք «խալիֆին», եւ ոչ թէ «սուլթանին»:

ԻՍԱՌԼ ԼՈՒՐԵՐ

Արեւելիկի հաճգումը: Այն ժամանակ, երբ բոլոր զինականները գաղված են Մարտ մայրակով եւ զանազան միջոցներ են հնարում նշան տալու նրա կարծեցեալ բնակիչներին, անգլիական մի աստղաբաշխ՝ սըր Բոլէյտ Գալու, որը մի քանի տարիներ է նուրիս արեւելիկ վրա դիտողութիւններ անելուն, ռուսերն Լոնդոնում մի շատ հետաքրքիր գաղափարութիւն կարգաց, ապացուցանելով, որ արեւելիկ կամաց կամաց փոքրանում է եւ մի եւ նոյն ժամանակ սպառվում է: Նրա խօսքով, արեւելիկ տրամադիրը ամեն օր պակասում է 25 դիմէտրով, որ 8 կիլոմէտր է կազմում մէկ դարում: Վերջինիս ժամանակներից արեւելիկ տրամադիրը կրճատվել է 80 կիլոմէտրաչափ 8,600 տարուց յետոյ նա կիսով չափ կը պակասի եւ սըր Բոլէյտ Գալու նախատեսում է այն օրը—ճիշդ է, դեռ շատ է շատ հեռու,—երբ արեւելիկ կատարելապէս կանհետանալ:

Բրէտլովում նորերն հիմնվեց Տօլուսիան միջազգային դաշնակցութիւն: Դաշնակցութիւնը իրան նպատակ է դնում կռիւլ նիւթապաշտութեան դէմ ժամանակակից գործնական կեանքում եւ աշխատել բարոյական վերանորոգել հասարակութիւնը: Դաշնակցութեան մէջ մասնակցում են տեղական նշանաւոր գիտնականներից եւ զգալանազաններից շատերը, որոնք մտադրութիւն ունեն տարածել Լ. Տօլուսի գաղափարները հրապարակական դատախառութիւնի կը զանազան յորտանների միջոցով:

«ՄՇԱԿ» ՀԵՌԱԿԻՐՆԵՐ

ՌԻՍՏԱՑ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՑ

17 յունվարի

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, Յունվարի 16-ին Նորին Բարձրութիւն Թագածառնազը մեկնեց Անգլիա՝ ներկայ լինելու Վիկտորիա թագուհու թաղմանը: Նորին Բարձրութեան հետ Անգլիա մեկնեցին Հնասենի մեծ գուլքը, գնեցեալ աղւետանալ կոմս Վորոնցով-Դաշկով, Նորին Բարձրութեան Թագածառնազի մօտ ծառայող պաշտօնեայ գնդապետ Դաշկով եւ Ֆիլգեւ-աղւետանալ կոմս Շերեմետեւ:

ՇԵՏԻՆ: Կէսօրին «Վուկան» նաւարանից ջուրն իջեցրին զրահակիր «Богатырь» չրջանաւոր: Հանդէսին եկել էին շատ հիւրեր ծովային օֆիցերներից: Նաւը օրհնութեան ժամանակ աւազ քահանայ Մալցեւի ճառ ասաց:

ՄՕՍԿՎԱ: Անցեալ գիշեր Եւրոպական ճանապարհի Բնագնացիկ կայարանի մօտ ապրանքատար գնացքը, որ բաղկացած էր 24 վագոններից, դուրս ընկաւ Բէլաներից, եօթը վագոններից զուրկեցին զառկայրով եւ ջարդվեցին: Վերաւորված են երկու կոնդուկտորներ:

ՄՕՍԿՎԱ: Դատաւստանական պալատը Շիլլ-բախին եւ Գէրիկէին ճանաչեց արդար իրանց պաշտօններում գործած յանցանքների մէջ:

ԼՕՆԴՈՆ: Համաձայն Պաշտօն յուղարկաւորութեան ծրագրի՝ խաւոր հանդէսը դուրս կը գայ Օպերայի ուրբաթ օրը, երբոր ժամի վերջին, հանդէսի առաջին կը գնան թագուհու շտապարան գնդի զինուորները, ցամաքային եւ ծովային զորքերի զորաբաժիններ եւ օգոստափառ անձինք: Դադաղի ետեւից անմիջապէս կը գնան ծովային Մէյմոր, Եւրոպա թագաւորը, գերմանական կայսրը, Կոնստանտին եւ Եօրիկ գուլքերը: Կրուսական պրինց Զեն-րիխ, Կոնստանտին պրինց Արտուր, զանազան պրինց կարը, Բատտենբերգեան պրինց Լիւդ-վիգ, Ալեքսանդրա թագուհին, Եօրիկ եւ Սակ-սէն-Կլաւդիոսիան գերմանական, ապա միացած պրինցուհիները եւ օվիտան Սէյմոր ուղեկցում է զադաղը «Ալբերտ» զբօսանաւով: Թագաւորը, թագուհին, կայսրը եւ միացած անձինք կը գնան Գասպարտ «Վիկտորիա» զբօսանաւով: Դադաղի վրա գրված է լատիններէն լեզուով հետեւեալ ակապարտութիւնը. «Նշխարներ օգոստափառ, ամենահոգ, ամենա»

Типографія Грузинск. Т—ва, Большая-Ванескья ул., № 27